

4^η Επίσκεψη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Προγράμματος Comenius

«Ενωμένοι στην Πολιτισμική Πολυμορφία»

**Σόποτ-Βουλγαρία
16-23 Μαρτίου 2010**

Συμμετείχαν:

Καθηγητές:

**Δημήτρης Καλαϊτζίδης-Συντονιστής του Προγράμματος
Βασιλεία Κύρου –καθηγήτρια Αγγλικής**

Μαθήτριες:

Δώδη Νίνα

Βέλλιου Νατάσα

Παναγιωτοπούλου Θάλεια

Βουτυράκου Διαλεχτή

Ημερολόγιο της επίσκεψης

Τρίτη 16 Μαρτίου 2010

Σήμερα στις 7.10 πετάξαμε όλοι για Σόφια. Προσγειωθήκαμε μετά από μιιάμιση ώρα. Έξω από το αεροδρόμιο πήραμε ταξί για το Σόποτ. Ο κ. Καλαϊτζίδης έκανε τις απαραίτητες συννενοήσεις με τον οδηγό ο οποίος φρόντισε σε όλη τη διαδρομή να μας διασκεδάσει με τα αγαπημένα του τραγούδια! Η διαδρομή ήταν ευχάριστη με ωραία τοπία, όμως η κατάσταση των χωριών που συναντούσαμε ήταν απογοητευτική. Τα σπίτια ήταν παλιά και κακοδιατηρημένα. Φαινόταν ότι ήμασταν σε μια φτωχή χώρα.

Μετά από 2 ώρες περίπου, αφού ο οδηγός πήγαινε τρομερά αργά, φτάσαμε στο Σόποτ. Με την πρώτη εντύπωση ήταν ένα γραφικό χωριό που στην πλατεία δέσποζε το άγαλμα του σημαντικότερου ποιητή της Βουλγαρίας, του Ιβάν Βάζοβ. Εκεί μας περίμενε η οικογένεια η οποία θα μας φιλοξενούσε για 7 μέρες. Μας υποδέχτηκαν με εγκαρδιότητα και μας έκαναν αμέσως να νιώσουμε άνετα. Ήταν πολύ φιλικοί και φιλόξενοι άνθρωποι.

Πήγαμε στο σπίτι τους. Το σπίτι ήταν μικρό με τα απαραίτητα έπιπλα, αλλά εμείς είχαμε δικό μας δωμάτιο. Αφού αφήσαμε τα πράγματά μας η φίλη μας η Γκεργάνα μας πήγε στις φίλες της. Εκείνες ήταν πολύ φιλικές μαζί μας και φάνηκε ότι χάρηκαν που μας είδαν. Μετά μας πήγε στην καφετέρια που είχε η μαμά της και μας πρόσφερε μια ζεστή σοκολάτα που ήταν απολαυστική.

Στις 6 το απόγευμα επιστρέψαμε. Τακτοποιήσαμε τα πράγματά μας και ξεκουραστήκαμε για λίγη ώρα. Στις 8 μας φώναξαν για δείπνο. Το δείπνο είχε λαχανικά και δυο γεμιστές πιπεριές με ρύζι σαν τα ελληνικά γεμιστά. Δυστυχώς οι γονείς της Γκεργάνας δεν ήξεραν Αγγλικά κι έτσι νιώθαμε λίγο άβολα που δεν μπορούσαμε να επικοινωνήσουμε, αλλά καταλαβαίναμε ότι προσπαθούσαν να μας κάνουν να αισθανθούμε καλά. Μετά το δείπνο πήγαμε κατακουρασμένες κατευθείαν για ύπνο.

Τετάρτη 17 Μαρτίου 2010

Το πρωί ξυπνήσαμε στις 8.30. Μας περίμενε ένα γερό πρωινό. Είχε τηγανιτό ψωμί με κίτρινο τυρί πασπαλισμένο με ρίγανη και για ρόφημα είχε τσάι.

Μετά πήγαμε στο σχολείο. Το σχολείο τους μου άρεσε πολύ. Ήταν μεγάλο, άνετο, καθαρό και οι τάξεις ευρύχωρες και φωτεινές. Οι μαθητές μας είχαν ετοιμάσει μια όμορφη υποδοχή. Χόρευαν παραδοσιακούς χορούς με εντυπωσιακές ενδυμασίες. Η χορογραφία ήταν πολύ διαφορετική απ' τους δικούς μας χορούς. Ήταν πιο χαρούμενοι και κεφάτοι. Αργότερα μας οδήγησαν στη βιβλιοθήκη όπου συναντήσαμε και τις άλλες αποστολές. Ήταν παιδιά από την Ρουμανία, την Τουρκία και την Πολωνία. Εκεί παίξαμε διάφορα παιχνίδια και διασκεδάσαμε πολύ. Μετά όλοι μαζί επισκεφθήκαμε το παλιό παραδοσιακό σπίτι του ποιητή Ιβάν Βάζοβ. Εκεί είδαμε τα χειρόγραφα του και το εσωτερικό του σπιτιού του που ήταν πολύ εντυπωσιακό. Κατόπιν πήγαμε σε ένα παλιό σχολείο θηλέων το οποίο λειτουργούσε σαν μουσείο.

Μετά από αυτήν την επίσκεψη γυρίσαμε στο σχολείο όπου μας οδήγησαν στην τραπεζαρία. Εκεί μας πρόσφεραν βραστό κοτόπουλο με ρύζι.

Κουρασμένες επιστρέψαμε στο σπίτι. Ξεκουραστήκαμε λίγο και στις 8 φάγαμε για βράδυ. Αφού μιλήσαμε λίγο πήγαμε για ύπνο μετά από μια ενδιαφέρουσα αλλά κουραστική μέρα. Ανυπομονούσα για την επόμενη.

Πέμπτη 18 Μαρτίου 2010

Γύρω στις 9.30 αναχωρήσαμε από το Sorot για το Hisar, ένα μικρό θέρετρο στη Βουλγαρία, προς την κατεύθυνση της Φιλιππούπολης. Περπατήσαμε το μέρος και επισκεφθήκαμε έναν μικρό ναό των Θρακών σκαμμένο μέσα σε ένα χαμηλό λόφο, κοντά στον οικισμό Starosel 20χλμ. από το Hisar. Αργότερα φάγαμε σε ένα ωραίο εστιατόριο που ήταν και οινοποιείο, δίπλα από το χωριό. Ύστερα πήγαμε στην Koprivshitsa (γραφικό ορεινό χωριό με πλακόστρωτους δρόμους που αποτελεί ένα από τα πολιτιστικά και τουριστικά κέντρα της Βουλγαρίας) Κατά τις 17.00 επιστρέψαμε και πάλι στο Sorot.

Παρασκευή 19 Μαρτίου 2010

Σήμερα επισκεφθήκαμε την παλαιά πρωτεύουσα της Βουλγαρίας Veliko Tarnovo. Αναχωρήσαμε από το Sorot στις 8.00 το πρωί. Κάναμε μια στάση στο μνημείο της Shipka όπου ο Ρωσικός στρατός νίκησε τον Οθωμανικό και απελευθέρωσε τους Βούλγαρους. Το μνημείο βρίσκεται σε μια ψηλή κορυφή του όρους Αίμος ή Βαλκάνια και είναι ορατό από δεκάδες χιλιόμετρα. Εκεί παίξαμε και χιονοπόλεμο, αφού όλα ήταν χιονισμένα. Ο καιρός ευτυχώς ήταν αρκετά καλός. Όταν φτάσαμε στο Βέλικο Τίρνοβο, μια γραφική παραδοσιακή πόλη περίπου 100.000 κατοίκων, αρχικά είδαμε το μεσαιωνικό οχυρό του Tsarevets (ένα δημοφιλές αξιοθέατο που αποτέλεσε πρωτογενές φρούριο και το ισχυρότερο προπύργιο, καθώς και τη βασιλική κατοικία). Μετά το γεύμα είχαμε ελεύθερη ώρα για να ψωνίσουμε ή να περιηγηθούμε στην πόλη. Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε τη Μονή Dryanovo, Αγίου Αρχάγγελου Μιχαήλ. Το απόγευμα γυρίσαμε πίσω στο Sorot όπου μέναμε.

Σάββατο 20 Μαρτίου 2010

Σήμερα ήταν η μέρα της Φιλιππούπολης ή Πλόβντιβ. Πολύ ωραία πόλη, φοιτητούπολη και αυτή, με ένα πολύ ωραίο θέατρο του Αδριανού μέσα στην πόλη το οποίο χρησιμοποιείται όπως το Ηρώδειο. Η παλιά πόλη της Φιλιππούπολης είναι κάτι σαν την παλιά πόλη της Εάνθης ή της Βέροιας, πολύ ωραία, με παραδοσιακά σπίτια οθωμανικού-βαλκανικού ρυθμού. Επισκεφτήκαμε το Εθνογραφικό μουσείο και το θέατρο του Αδριανού. Μετά το φαγητό κάναμε μια βόλτα για ψώνια σε ένα πεζόδρομο που κάπως θύμιζε την Ερμού στην Αθήνα. Επιστρέψαμε στο Σόποτ γύρω στις 5

Κυριακή 21 Μαρτίου 2010

Εαρινή ισημερία. Η Θάλεια έχει γενέθλια και ο πατέρας της τηλεφώνησε για να της ευχηθεί. Φύγαμε για Σόφια κατά τις 8.15 και φτάσαμε κατά τις 11. Πήγαμε πρώτα στο Εθνικό Ιστορικό Μουσείο όπου είδαμε τους θησαυρούς των αρχαίων Θρακών, βέβαια όλα στα ελληνικά, αλλά πράγματι ορισμένα καταπληκτικά και μοναδικά κομμάτια. Μετά στην εκκλησία Μπογιάννα, μνημείο της Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς, με αγιογραφίες από τρεις περιόδους. Αρκετά ενδιαφέρουσα, αλλά ειδικού ενδιαφέροντος. Φάγαμε σε ένα εστιατόριο στο κέντρο της Σόφιας, και μετά περπατήσαμε στην εμπορική οδό της πόλης, που ο Μπόϊκο Στογιάνοφ την μετέτρεψε σε πεζόδρομο. Φτωχά πράγματα. Κάναμε μετά μια βόλτα στο κέντρο της πόλης είδαμε το κτήριο της Εθνοσυνέλευσης, το προεδρικό μέγαρο με τους «τσολιαδες», το κοινοβούλιο, αρκετά υπουργεία εκεί γύρω, την ακαδημία επιστημών, το μουσείο μοντέρνας τέχνης, το μουσείο φυσικής ιστορίας, τον καταπληκτικό ρωσικό ναό για τους Ρώσους πεσόντες υπέρ της ανεξαρτησίας της Βουλγαρίας και τέλος τον υπέροχο ναό του Αλεξάνδρου Νέφσκι, με τους χρυσούς τρούλους και τα φοβερά μάρμαρα. Υπέροχος ναός.

Φτάσαμε στο Σόποτ κατά τις 8 το βράδυ, λιγάκι ξεθεωμένοι.

Στο Εθνικό Ιστορικό Μουσείο περιμέναμε μισή ώρα τον ηλίθιο τον Άνταμ να ελθει, διότι είχε ξεχαστεί μέσα τραβώντας φωτογραφίες. Ακριβώς όπως χτές στη Φιλιππούπολη όπου την ώρα που είχαμε ραντεβού αυτός ήταν στημένος στην ουρά για να πάρει παγωτό.

Δευτέρα 22 Μαρτίου 2010

Τη Δευτέρα είχε αρκετό ήλιο και η θερμοκρασία ήταν υψηλή για τα δεδομένα της εποχής. Το πρωί πήγαμε με τα κορίτσια που μας φιλοξενούσαν για ακόμα μια φορά στο σχολείο τους, αρχικά στη βιβλιοθήκη όπου είδαμε και τα υπόλοιπα παιδιά από τα άλλα κράτη και στη συνέχεια σε μια τάξη. Εκεί χορέψαμε παραδοσιακούς βουλγάρικους χορούς, φορώντας τις παραδοσιακές τους στολές και παίξαμε κάποια παιχνίδια. Αργότερα επισκεφτήκαμε το Κάρλοβο, μια πανέμορφη περιοχή κοντά στο Σόποτ, το χωριό μου μέναμε. Μόλις φτάσαμε μας πήγαμε στον προαύλιο χώρο ενός εθνογραφικού κέντρου, όπου παρακολούθησαμε άλλους βουλγάρικους χορούς. Στη συνέχεια επισκεφτήκαμε το εσωτερικού του κέντρου που ήταν ένα παλιό αριστοκρατικό σπίτι. Περπατήσαμε γύρω από το Κάρλοβο βλέποντας εκκλησίες, ιστορικά μουσεία και γυρνώντας πάλι στην κεντρική πλατεία. Το μεσημέρι φάγαμε σε ένα εστιατόριο που είχε το όνομα της περιοχής. Λεγόταν <<Κάρλοβο>>. Όταν τελειώσαμε πήγαμε μαζί με τις κοπέλες που μας φιλοξενούσαν στα σπίτια, για να ξεκουραστούμε και παράλληλα να ετοιμαστούμε για το disco party που μας περίμενε και το οποίο θα γινόταν στο σχολείο. Πριν το πάρτι στην υποδοχή του σχολείου, τα παιδιά μας παρουσίασαν μερικούς βουλγάρικους χορούς ως <<αποχαιρετιστήριο δώρο>>. Όταν τελείωσε η επίδειξη, άρχισε το μεγάλο φινάλε το οποίο τελείωσε νωρίς, αφού στις 8:30 είχαν φύγει όλοι για τα σπίτια τους, οι περισσότεροι με τα μάτια βουρκωμένα.

Τρίτη 23 Μαρτίου 2010

Την Τρίτη -ημέρα αναχώρησης- όλοι ήμασταν θλιμμένοι, σε αντίθεση με τον ήλιο που μας χαμογελούσε, διότι σκεφτόμασταν πως πλησίαζε η ώρα για το ταξίδι της επιστροφής πίσω στην πατρίδα.

Συγκεντρωθήκαμε στην κεντρική πλατεία και η κάθε χώρα αναχώρησε με διαφορετικά μέσα και σε διαφορετική ώρα, αλλά όλοι φανερά στεναχωρημένοι. Εμείς φύγαμε με αμάξι και πήγαμε στο σταθμό του τρένου, στο Κάρλοβο, μαζί με τα κορίτσια που μας φιλοξενούσαν και το δάσκαλό τους. Αποχαιρέτησαμε ο ένας τον άλλον και με <<βαριά καρδιά>> συνεχίσαμε το δρόμο μας. Η διαδρομή από εκεί μέχρι το σταθμό του τρένου στη Σόφια ήταν μεγάλη αλλά ευτυχώς άνετη. Εκεί, αφού αφήσαμε τις βαλίτσες μας, πήραμε το τρόλεϊ για να πάμε στο κέντρο της πρωτεύουσας. Μέχρι την ώρα του φαγητού κάναμε βόλτες στην αγορά

όμορφης Σόφια κοιτάζοντας τις βιτρίνες. Μετά το φαγητό ξαναρχίσαμε τα σουλάτσα ώσπου πήραμε το τρόλεϊ για το σταθμό και από εκεί δύο ταξί για το αεροδρόμιο. Περιμένοντας την ώρα για την πτήση μας «εξερευνήσαμε» τα duty free. Σε 1ώρα και 15΄ περίπου φτάσαμε στην Αθήνα, συναντήσαμε τους γονείς μας και πήραμε το δρόμο για τα σπίτια μας...

Ήταν μια καταπληκτική εμπειρία που όλα τα κορίτσια θα θέλαμε να ξαναζήσουμε!!!!!!!!!!!!!!

Θάλεια Παναγιωτοπούλου

Τμήμα : Α2